

Υπὸ Martini περιγράφεται ἑνὶ ἀνωτ. ὑπ' ἀριθ. 125 (R 26) νῦνδίζ
εἰς ἑν Ρώμῃ Bibliotheca Vallicellana τοῦ 15^{ου}-16^{ου} αἰ. (πιθανῶς
καὶ εἰς ἀρχαῖς τοῦ 17^{ου}) περιέχων ποιήματα κείμενα, μεταξὺ εἰς
ὁποίων:

Υπὸ στοιχείου 4 (4. 9-17) ὕμνος εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ αἰδεσίμου πατρὸς νινοδότημου τοῦ γοργoxy-
ρίου. ὁσὲς διδάσκων τοὺς ἐν εἰ αὐτοῦ πατερὶδι εἰς ναδοχιτήν,
καὶ ἀποστολιτήν εἰς ῥωμαϊνῆς ἐκκλησίας πίστιν εὐ μαρτύριον

ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἔλαβεν.»

Εἰς τὸ μετὰ τὸν εἰταρον φύλῃον: «πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀναγκρίας ἐπίστυπον»

Ἀρχ. Ὑμνέομεν διπλοῦν τε φνῆ, διπλῇ τε ροχείῃ.

Τέλ. Εὐχόμενοι τελέθουσιν ἀμεμφέες νῆες ἀχαιῶν. Δόξα τῷ θεῷ.

Εἰς τὸ φ. 14: «Εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀναγκρίας ἐπίστυπον»

Ἀρχ. Πολλὰ μὲν κατ' ἑμᾶν εἶναι.

Τέλ. Δινατότατον ὄφλημα.